

JAFFNA COLLEGE LIBRARY
MAR 1950
VADUGEDDAI

THE young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. XII.

FRIDAY, MARCH 10, 1950.

No. 12.

EDITORIAL

A FANTASIA

INDEPENDENCE AND ITS SIGNIFICANCE

THIS FUELS ABOUT FOOD

COLLEGIATE NEWS

By K. Satiavalan

By S. Selvarajah

By An Admirer of Perian

Page

1

2

4

6

8

பத்திரசுபர் பேனாநுனை

குட்டு வெளிப்பட்டது

மனிதனின் பராயங்கள்

மனையாகில் வங்கன் உன்னைத் தடிப்பு

By மு. சிவானந்தம்

By கர. வேலுப்பிள்ளை

By T. கடரச்சா

10

12

15

16

V. C. KATHIRASAN.

English Editor.

D. S. AMPALAVANAR,

Actg. Tamil Editor.

The young idea

A STUDENT PAPER OF JAFFNA COLLEGE

(FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY)

Vol. XII.

Friday, March 10, 1950.

No. 12.

Editorial Comments

An Apology to our readers for the late publication of the "Young Idea". This delay was unavoidable as the resignation of the Editor, Associate Editor, and Literary Editor, made it necessary to fill in numerous vacancies on the Editorial Board. This took time, as a result of which we have had to rush through this issue in three weeks.

S. V. Paramsothy leaves us after steering the course of the "Young Idea" for the last 18 months. The energy and drive he put into his work was tremendous. His zeal and enthusiasm were mainly responsible for the punctuality in publication of the "Young Idea". We take this opportunity of thanking him for all the work he did for the "Young Idea" and in anticipation of the help he will give us in the future.

Our Thanks are also due to V. Kanagaratnam and R. Siranesan two senior members of the Editorial Board, who resigned on the grounds that their study would be interfered with. M. Shanmuganathan and R. S. Perinpaarayagam resign from the Junior Section due to their promotion to the Senior Forms. Our thanks to them.

Congratulations : The "Young Idea" has been greatly honoured by the election of K. Sathivalan, its Associate Editor, as President of the School Council. Our congratulations to

Conference : The Commonwealth Foreign Ministers' Conference was held for the first time outside England, in Colombo early this year. The main purpose of this Conference was to devise ways and means of eradicating Communism from Asia. How far they have succeeded or hope to succeed, time alone will reveal. But it must be realized that the Forces of Communism are strong and well organised and only by raising the economic standards of the Asian peoples that the aim of the Conference can be realised.

Are we Literate? The University Authorities in their report on the Entrance Examination, held in December last, have serious doubts as to our literacy. It is really shocking that students of Jaffna College, with one of the best, if not the best school library in Ceylon should earn such a reputation. Questioning the standard of education set by the University is of no avail, but we can ask ourselves, whether we make the best use of the library. Most of us seem to read as far as it helps in our reference work, and not beyond. The library offers great opportunities for us to increase our factual knowledge, which appears to be an essential condition for entrance into the University of Ceylon.

The lack of an academic atmosphere is another factor that contri-

bates to this state of 'illiteracy'. There is absolutely no scope for intellectual stimulation. Outside the class rooms invariably our conversation centres round Cricket, Football or general

gossip. We do not realize that an intelligent discourse between friends will not only increase our knowledge but will also help us to develop that rare habit of clear thinking.

A Fantasia

During the Christmas vacation last year I came in contact with a mystic in South India. He told me that he had visited the land beyond the veil on several occasions. I doubted the veracity of his statement and he told me that he would prove the fact to me. On an appointed day he took me to a lonely cave where there was only one carpet. On this carpet I was carried to the world where all human beings go after death.

The first person I met was Martin Luther who is well known in connection with the Reformation. I had decided before I started on my wonderful journey to ask some great men and women of the past their view of the problems of the world to-day and the solutions for them. He said that men's minds had become clouded with the materialistic things of life. They had forgotten the noble and finer things of life. There must be brought about a reformation in thought. That alone can bring peace and good-will among men.

The bard from Stratford-on-Avon—William Shakespeare—was the neighbour of Martin Luther. I called upon him and told him of the place his writings occupied in the world to-day. Man, he said, must learn from the lessons of the past. The present state of the world indicated that the lessons of the past had not been learnt. He hoped that there would arise masters of the literary technique who would excel him in many ways.

Before I finished my visit Madame Curie was ushered in. I was introduced to her and I put to her the same

questions. Scientific research, she said, must be for the purpose of bettering mankind and not for the destruction of mankind. 'Those who worked in the discovery of the atom bomb should not be called scientists. They have put mankind in despair and all research will be of no avail as long as it is misused'.

I had decided to see seven great men and women of the past. I had seen three already. The bard asked me to stay for lunch but I wanted to see as much of this world as I could. So I politely declined his kind invitation. Instead I went to a hotel for lunch.

As I was leaving the hotel whom should I meet but the Little

By

K. Satiavalan
H. S. C. Arts

Corseican General—Napoleon Bonaparte—and Her Majesty Queen Elizabeth. She was still the same person whom ambassadors of Kings and Princes used to see about a marriage proposal. Napoleon was very vehement in denouncing the people of the world. He said that if humanity could not realise the futility and consequences of war it should and must perish. 'Enough lessons and time has been given for humanity. The hydrogen bomb is the last word in destruction and sooner or later humanity must realise that they must learn to live without quarrelling'. Queen Elizabeth refused to comment. She said that she echoed the sentiments of the great General.

I asked for the address of the most versatile man who has ever lived—Leonardo Da Vinci—from the General. He directed me there. I arrived at Da Vinci's residence at

3.30 p. m. I had the pleasure of having tea with him after which I asked him the questions. In his characteristic thoughtful way he told me that humanity had come to a stage where one step this way or that way will lead to salvation or destruction. The use of the atom bomb against the Japanese is a shame to mankind. 'No man can justify it'. There were problems in the world before its use but after its use the problems have increased and not decreased. Is it not enough that the atom bomb has been discovered? You have gone on to discover the Hydrogen bomb. You want to destroy yourself as it looks. Man is unable to distinguish between good

and evil. A complete change for the better must come over mankind. No time must be lost. It is the only hope. I desired to ask him more but I had to terminate my visit as it was nearly time to return to earth.

The last person I met was the illustrious Indian Emperor Asoka. He was very happy that India had become independent but was very sad that she had been divided into two. He was also very sorry to see the state of affairs in the world and advocated the banning of wars to ensure peace and prevent humanity from perishing. With this I ended my visit to the land beyond the veil and reached earth once again on the magic carpet of the Indian mystic.

Sports Gossip Around the Campus

Cricket:

It is interesting to note that this year a number of ladies have been attracted by the game of cricket that they have even decided to take part in the game. Some of them who played in a match a few weeks back did fairly well. They played a straight bat and scored good runs. In bowling too they struck good length and captured a number of tough wickets. It was noticeable that if the ladies only persuaded the authorities to help them they could produce a fairly good ladies' cricket team at Jaffna College. Well! it will be a step nearer to their claim for equality (at least in College).

The College team this year though composed of inexperienced youngsters is making steady progress. The sparkling sixers that were hit by the opponents have encouraged the boys to play the game with better spirit. There are a few in the team who are too stiff to bend and pick the passing ball. It might be due to the lack of nourishment. A little extra diet will of course do them a world of good. It is happy to note that the amateurs are determined to do their best, putting aside the

cism and discouragement which they come across often.

Tennis:

Tennis has become a very popular game among the students, especially among the undergraduates. It is a pity that only one court is provided for the students and therefore many have to be left out of the club. Many cricket fans spend their evenings around the tennis court now because they are able to see sparkling sixers which they seldom see at a cricket match. The fixing up of the wire netting has only encouraged more sixers and it would be advisable to raise the netting higher in order to save the trouble of fielding the balls. Many beginners think that the main aim of the game is to put the ball over the net. It is indeed sad that there is no coach to help them out of their difficulties. One often wonders whether it is the game or the members that attract so many spectators to the court.

Volley-Ball:

The visit of Dr. Angus Tressider has brought back life into the game of Volley ball. The entertaining game

he played against our boys needs praise. The boys were upset about the game because they lost by 4:15. It was said that Dr. Tressider played according to different rules. It is our hope that the game would be taken more seriously and a good team produced.

Basket-Ball:

During the Decembar holidays it was with great satisfaction that we read of the victories of our basket ball team in Colombo. Congratulations are due to Mahadeva, his team and

the energetic coach Dr. Holmes who with a few active youngsters at his tail did a good job last season, and due to his effort and enthusiasm the game has become popular in many schools. In the hope of getting a chance to go to Colombo many have taken up to the game this year.

It would be very much easier for Dr. Holmes to spread the popularity of the game by persuading and coaching the ladies to play the game. Surely Dr. Holmes would welcome this suggestion!

BY SPORTS EDITOR.

Independence And Its Significance

BY S. SELVARAJAH, H. S. C. ARTS.

It needs no mention that this is in particular reference to Ceylon. Independence simply means freedom. What this freedom is and what it will be I will not venture to say. Independence not only means political independence but also economic and cultural independence. Political Independence is not true independence. For true independence cannot be conferred by any one as it does not exist.

Little can be done in the political field except in collaboration with others. The foreign office must be large, important and expensive. Every so called independent country binds itself with a net-work of treaties and agreements. Without economic independence a country becomes dependent. Culture is international. Art, music, learning and even literature, whatever be the language in which it is expressed are not wholly indigenous products but are profoundly affected by influences elsewhere. This is true of Ceylon for it has taken far more than it has given.

Ceylon's independence is in fact the same as that of other countries. Equality of status does not imply equality of power or influence. These depend not merely on the wealth,

courage, culture and patriotism of one's own people but also on the strength of one's own friendship. Freedom in the true sense depends on what one does oneself and on what the other fellow does.

With the dawn of independence a great many changes have evolved in the Island. Independence has stimulated national consciousness of the people which is playing a vital part in the unity and consolidation of the nation. The rebirth of national consciousness has evidently led to the probing into and digging up of the past and planning for the future. Our buried past with its ancient glories sheds a new light upon our civilization in contrast with the present. The living past which is the glory and pride of our nation imposes upon us a new freedom, with a broader outlook on life and the universe. The archaeological department has contributed in no small measure to the growth of nationalism and national culture.

The reviving of the national languages is an important phenomenon in the field of education. There has been a lot of controversy on this subject in relation to the future. It has been decided that within a few years the national languages shall be

the official languages of the country, namely Sinhalese and Tamil. An attempt has been made in the compiling of a Sinhalese Dictionary, which is a great landmark in the making and continuity of Sinhalese literature. Attempts are being made to revive Sinhalese art, culture and compose Sinhalese music.

Considerable headway has been made in the field of trade, industrial planning, health and social services, food production and rural welfare. Ceylon is in most respects becoming its own again. The progress that Ceylon has made within the past two years is beyond emphasis. This progress is mainly due to the national, co-operative and private enterprises undertaken to maintain a better standard of living and have a balanced economy. In other words the country must have an economic security and be self sufficient. In a speech, Sir John Kotalawela says "Political freedom means nothing unless it brings with it freedom from want, freedom from fear and above all, freedom from hatred, from those warped ideas and strict adherence to high falutin ideologies which end with the now familiar issues which are contrary to our national culture and our religious teaching".

Ceylon being pre-eminently an agricultural country, schemes have been devised to develop her agricultural resources to the utmost and step up production. Many irrigation projects are under way such as the Gal Oya and Walawa schemes.

Some of these schemes are multi-purpose, like the Gal Oya and the Walawa which are not merely irrigation projects but also hydro-electric supply schemes to enable Industrial development. To meet the increasing population and the primary needs of the country, government has devised a colonization scheme to help the landless people, to settle, and promote agriculture and animal husbandry. Demonstration farms have been established to help the colonists in every way possible and a lot of propaganda work is being

achieve this end. Experiments are being carried out in Maha Illupalam with mechanized agriculture. An agricultural school has been opened at Kundasale for girls giving a comprehensive course in agriculture, farming, and domestic science.

The major outcome of independence is the stress made on religion (i. e. Buddhism) and the decline of modern items. Ceylon is going back to her spiritual traditions. Faith in religion has been instrumental in the co-operation of the working masses. "Character is a fruit of religious teaching and discipline." In other words religion seems to be the basis for morals.

Ceylon from its obscurity has become known to the world after the acquisition of independence. It has been more so after the Commonwealth Conference. At one time Ceylon was thought to be Lipton's Tea Garden or an appendage to the Indian Peninsula. Today every nation in the world has its eyes focussed on Ceylon and knows where it is. It has emerged into world politics and has gained much publicity as never before. I shall review Ceylon's part in world politics, and how our delegates have scoured the globe attending talks and conferences in various centres of the world such as New York, Paris, Milan, Rangoon, New Orleans, New Delhi, London, Geneva, Rome, Stockholm, Karachi, Annecy, Singapore and Canberra.

Other major achievements of Ceylon are membership in the United Nations Food and Agricultural Organization (F. A. O.), World Health Organization (W. H. O.), and the United Nations' Educational, Scientific, Cultural Organization (U. N. E. S. C. O.) Ceylon's biggest foreign event in 1949 was the Commonwealth Prime Ministers' Conference held in London. Other events are Inter-parliamentary conferences in Rome and Stockholm. The Industrial Provinces Act was designed as a measure to preserve our new industries. Ceylon is also a member of the International Telecommunication Union, International Forestry, and the World Federation of Trade

Unions. The International Labour Organization (I. L. O.) meeting held at Nawera Eliya has added importance to Ceylon. Being represented in all these organizations and conferences, one can see for oneself the amount of prestige that Ceylon has gained after Independence.

In the sphere of art and education Ceylon has received high praises from other countries. Ceylon's part in big business and the contract made to make Colombo the Hollywood of the East will mark a great evolution

in history. In the field of sports there has been no little distinction. Duncan White's performance in the Olympics and in the Empire Games has added fame to Ceylon.

Judging from the events of the past two years, Independence has had a significance to us, Ceylon, is becoming her own again. The Independence anniversary greetings from various nations bear testimony to Ceylon's progress and the prosperous future that lies ahead.

This Fuss About Food

[I am supposed to be a bit looney in the bin, but you know the stuff about glass houses, stones and so forth.]

Funny thing this food problem. What with the Marshall Plan and all that sort of thing, it makes a fellow bitter to think that jolly old George in all his wanderings didn't think of dropping in at Jaffna College for a game of tennis (you may ask what tennis is, it's a new kind of game specially invented for undergrads—it's still a state secret). Other than this I have no objections to this fellow Marshall. May be his nose is a little too big and a trifle red in the nether regions but old George got what it takes. It takes quite a deal of grey to think up such a contraption. You and I have just a shade too much of good old mother earth thrown into our cranium. Now what am I talking about dear Georgie (remind me to introduce him to you the next time) when I got the greatest bit of news for you. We have solved our food problem! Yes Sir! It is the greatest thing that has happened in our glorious life time! It is stupendous! It is terrific! It is tender! It is romantic! It is glorious! It is superb! It is gloriosa superba! It is milk powder! (This part should be read with a nasal twang and a booming Hollywood accent, with one gramophone

playing the third movement of Beethoven's moonlight sonata and another playing the first movement of Harry James' Traffic Jam. N. B. for maximum effect the gramophones should be placed as close as possible, one on top of the other.)

Out of the blues has landed with a terrific thud a consignment of 'Girl and Bull' milk powder! Yes Sir!

Milk Powder

Milk Acid : 28.0% Milk Proteins: 38.0%
Milk Fats : 26.2% Milk Salts : 5.8%
Moisture : 2.0%
149 calories per ounce.

(For further particulars refer to Mr. Abraham.) But are we happy? No. We are presented with the greatest scientific problem of the age. On the solution to this problem would depend the future of Thermo Dynamics, of Quantum Mechanics, of Nuclear Physics, of Genetics, of Cosmetics, in fact of all Science. If Albert Einstein thought he had something in his theory of gravitation, he got another guess coming. Gravitation is child's play when compared to this, O. K., O. K., Don't get huffy, I'll give you the dope in a minute.

"Should ten gallons of water be added to an ounce of 'Girl and Bull' milk powder or twenty?

That in eighteen words is the problem of the age. Now there are arguments for both sides supported with plenty of data, which have been the result of years of hard work and intense research. There are those who argue that 10 gallons of water are sufficient to bring the concoction to infinite dilution, while others maintain that you may as well throw in an extra 10 in the general rush and make a clean job of it. The chief argument brought forward by this school of thought is that jolly old oxonium has as many vitamins if not more than A, B, C, D, E and F. Both schools of thought however agree that the resultant product should be beyond a dilution when even the most delicate test will not indicate the solute present. Now is this ten or twenty.

Who else but our illustrious Perian, so dear to our hearts and pride of the campus can answer the question? With his years of experience and intricate knowledge of such matters, (Graham was his pupil) its all in a day's work to this chappie. But alas! problems have that nasty habit of poking their heads out in numbers (Medusa was their aunt, once removed on the maternal side—) work that out for yourself.

Perian so dear to our hearts is away! At this very moment at the Cavendish laboratories in the company of scientists famous the world over, he is comparing the relative merits of brinjals and paripu (with the husks thrown in for luck), and perfecting a technique to make 10 lbs of mutton contain 20 lbs of ossified cartilage. (That takes some doing).

But Lionel has come to our rescue. He has sent his own plane

(with a detail of Zou Zou Mohamed's anatomy painted on the nose and tail) to bring back Perian so dear to our hearts.

Rumour has it that on certain parts of the campus, secret prayers are being offered regularly for air pockets, gales, engine troubles, and fires in general. But I can assure you there is nothing to it.

How, when and where caught and brought all this information? Perfectly legitimate question. This information was given me by a perfectly reliable source in the strictest confidence. I'll tell you if you won't breathe a word about it. You know the little, blue, green, greenish blue, bluish green birdie with a yellowish orange breast and a tail sticking out at 43,2501°, having pinkish red legs with polished claws, a cut on the big toe and a long life line, which lives on the tree in Women's Hostel—she whispered in my ear. And believe me—she ought to know!

That reminds me, I ought to ask Rev. Bunker how such a small bird derives the energy to keep those eyes, ears and mouth open all the time!

[What did Perian so dear to our hearts say when he landed? Have all the books on Thermo Dynamics, Quantum Mechanics, Nuclear Physics, Genetics and Cosmetics been offered to Agini. Did Albert Einstein have a heart attack when he heard the pronouncement?

In the next thrilling instalment, (If you can't wait that long, jump into the nearest well) our special correspondent has taken up temporary residence on the Palali runway.]

BY

AN ADMIRER OF PERIAN SO DEAR

TO OUR HEARTS.

FIRST M. B.

the young idea
COLLEGIATE NEWS

8

THE GOVERNOR-GENERAL AT JAFFNA COLLEGE.

A simple but impressive ceremony took place on Wednesday the 25th of January, when Lord Soulbury the Governor-General of Ceylon declared open the New Men's Hostel. His Excellency arrived in the company of his daughter The Hon. Joan Ramsbotham, Col. A. J. D. Rose his Private Secretary, Captain O'Grady A. D. C. and Mr. P. J. Hadson G. A., N. P. On their arrival they were met by the President of the College the Rev. S. K. Bunker and Mrs. Bunker, who entertained the party at Tea. Amongst the others present at the Tea were, members of the Board of Directors of the College.

Lord Soulbury was then taken in procession to the Hostel and the College drive, through the administration block, and then down the lane. The route from the entrance of the College to the gate of the New Hostel was lined by students. The senior girls and undergraduate students lined up, at the entrance of the Hostel, and the Hostel drive was lined by the College Scouts and Guides. At the main gate His Excellency was garlanded by Miss K. Guarasubramaniam and a chendu was presented to the Hon. Joan Ramsbotham by Miss S. Sundrampillai. From the College gate to the Administration block, the party was led by six little girls two of whom sprinkled flowers as they danced. At the Administration block His Excellency was introduced to the members of the College staff who then followed him in procession. At the entrance to the Hostel Lord Soulbury was garlanded by V. Kugathas a member of the Hostel and Sathya Appasamy presented a chendu to Miss Ramsbotham. On entering the Hostel H. E. was introduced to the Warden of the Hostel and the President of the Hostel Union.

Mr. Bunker then formally welcomed His Excellency to Jaffna College and called on him to declare the Hostel open. Mr. Bunker in the course of his speech said: "We hold

ourselves most fortunate to have you, as Governor-General of this Island dominion of Ceylon, consenting to open a building of ours, but to have a former Chairman of the Burnham Committee in Great Britain and one who has, in so many ways, identified himself with interests and concerns of Education in its broadest and deepest meanings, to open this building to us, means far more. It has seemed to us that the fine arts in which Ceylon is rich, but can be much richer, have had your special attention and encouragement. Your Excellency, though your wise and liberal remarks to engineers have not gone unnoticed, we are only sorry that one whose kindred interest and spirit must have attracted him to you—I refer to the Chairman of our Board of Directors, the Rt. Rev. Lakdasa de Mel—has been prevented from welcoming you with us by the near approach of the time of his enthronement as Bishop of Kurunegala". Continuing Mr. Bunker said "This Hostel is the visible expression of our decision to try the experiment of starting classes preparing students for the University of London's external degrees in Arts and Science. For us it was the return to a task which this College was the first and only institution in Ceylon to attempt in the century before the University College in Colombo was started. Many have wondered why we should undertake so large a task with the University of Ceylon in being and soon to move to its lovely situation in Peradeniya. This is far too large a question to discuss here, and it must suffice to say that we have simply not been able to shed completely the American ideas that have gone in part to making up the tradition of the College. We believe that there is something that the small, Christian College can do in its provision of intimate contact between teacher and student that a large University cannot, or at least does not, do. We also believe that monopolies are dangerous,

in education fully as much as in any other sphere of national life, and so we are offering an alternative to some who, for whatever reason, do not go to the University. We hope and believe, that in doing this we are rendering a service of importance to the life of the country. Yet our effort remains experimental in the sense whether we continue or not depends entirely upon the response of the people of Ceylon, for we cannot do it without a large measure of local support both financial and otherwise." At the conclusion of his speech Mr. Bunker also welcomed Dr. Angus J. Tresidder, the Public Affairs Officer of the American Embassy to Ceylon. "It is a particular pleasure to us to have him here" he said, "not only because his presence indicates the interest of the Embassy in the educational work of this American Mission in Ceylon, but especially because he, himself, comes out of a background of University work in America and because he has shown already, in the few months he has been here, his interest in everything connected with education in Ceylon."

The Governor-General in the course of his reply said, "I am very glad to have the opportunity of paying a visit to this old and famous institution during my first official visit to Jaffna, and to be given the privilege of opening this Hostel.... It has been my good fortune, on a number of occasions in my own country, to open institutions of various kinds; and to open an institution connected with education has always given me special satisfaction. For, whatever may be the ultimate object or destiny of other new buildings, one can always be absolutely certain that the provision of further educational facilities will be of lasting benefit. And if ever evidence were needed of the value of education to a country, the story of your College and of the lives of its members would provide it."

When I was here five years ago I was greatly impressed by the education given in Jaffna, and by the results. Some of you may remember that I drew attention to it in my report

as an explanation of the large part that the Tamils of Ceylon played in the public administration of this country. In that regard I found a resemblance between this province and Scotland in respect of the earlier attention paid to the value of education; and even to-day you can find Englishmen complaining that the Scots get more than their fair share of jobs; at one time we were really quite cross about it. Beyond any doubt this province owes much of its educational success to schools and colleges like this, that were founded and endowed over a century ago by the missionary efforts of various denominations. In particular, I would accord most grateful acknowledgment to the American Mission, of which this College is one of the first and best memorials.

It was a piece of providential good fortune that at an early date, long before Marshall aid was conceived, Jaffna attracted the attention of America; for it is impossible to over-estimate the benefits that the people of Jaffna have derived from the large number of social and educational institutions which have been established through the generosity of America.

I am confident that the experiment constituted by this Hostel will succeed. I know by experience the advantages to be gained from close association of student and student, for the exchange of ideas and the intercourse of discussion and debate are indispensable supplements to the lecture and lesson; and you, Sir, have rightly stressed the importance of the intimate contact between teachers and students which a small College can give. Many of us, who have enjoyed such contacts, will know how much we owe to friendly and informal talk and argument with those who taught us."

At the end of his speech, Lord Soulbury declared open the building by cutting a riband. A prayer of dedication was offered by the Rt. Rev. S. Kulandran, Bishop in Jaffna, after which the building was viewed by the Hon. and the visitors.

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லுரி வெளியீடு

“ எப்பொருளைத் தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ” —திருக்குறள்.

மலர் 12

திருவள்ளுவர் ஆண்டு ககௌடி
சுவதாரிஞா மாசிம் ௨5௭௩ வெள்ளிக்கிழமை

இதற் 12

“ .....சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
உமிழ் முழக்கம் செழித்தச் செயலி ” —பாரதி

பத்திராதிபர்பேனமுனை

குளிர்ந்த யுத்தம்

அணுக்குண்டு வீச்சினால்
அமெரிக்கரினால் அடக்கிவைக்
கப்பட்ட இரண்டாம் மகா
யுத்தம் இளைப்பாறியதும்,
அணுக்குண்டு அபிவிருத்தியின்
இரகசியத்தினால் அமெரிக்கருக்
கும் ருஷியாருக்குமிடையே ஏற்
பட்ட குளிர்ந்த யுத்தம் உடனே
சிக்காசனம் ஏறி ஆளத்தொடங்
கியது. தற்போது கூந்தி மகா
னின் அகிம்சையைக் கைக்
கொண்டு நடத்தப்படும் இந்த
யுத்தம் எப்போ பொங்கிஎழும்?
தொடிப்பொழுதில் ஒருதேசம்
முழுவதையுமே அழிக்கக்கூடிய
இம்சையைக் கைக்கொள்ளுமோ
யாமறியேம். அணுக்குண்டின்
இரகசியத்தை அமெரிக்கரோ
அறிவார் என்ற சுலோகம் சரி
யாய் நீங்குமன், அமெரிக்க
விஞ்ஞானிகள் அண்மையில்
கண்டுபிடித்த அவ்வுகோர் நீர்
கக்குண்டையே ருஷியாரும் கை
யோடுகை கண்டுபிடித்துவிட்டார்

கள் என்ற செய்தியெட்டியதும்
எம் நடுக்கம் பன்மடங்காயது.

சோவியத் ருஷியாவோ,
இடதுபக்கத்தில் ஆத்மீக போ
கத்தை அதிகமாயனுபவிக்கும்
கோடிக்கணக்கான கிழைத்தேச
வாசிகளை ஆத்மீக அழிவு செய்
பப் பொதுவுடமை என்னும்
தூண்டிலையும், வலது பக்கத்தில்
லெளகீக போகத்தைப் பெருமை
புடன் அனுபவிக்கும் மேலைத்
தேசத்தவரை இருந்த இடம்
தெரியாது தொலைக்கக் கூடிய
அணுக்குண்டையும் வைத்துக்
கொண்டு உலக இயமனாகக் கர்ச்
சிப்பதை நாம் கண்ணாரக் கா
ணுது விட்டாலும் காதாரக்
கேட்டு மனதார உணர்ந்து விட்
டோம். எனினும் அமெரிக்கர்
தாம் உலகத்தையே மீட்போம்
என்று கூறிக்கொண்டு அடுக்க
டுக்காக அணுக்குண்டைச் சமை
ப்பது ஏனோ யாம் அறியோம்.
மூன்றாம் மகாயுத்தம் நமக்குத்
கிடிலையல்ல, நமது கனவுகளின்

நனவுகளையே காட்டுமென்பது கண்கூடு.

இத்துணைப் பெரும் கிரமம் நம்மை நெருக்கவும் எதிர்க்கவும் வாளாவிருத்தல் அபாயமாகும். தென் கீழ் ஆசியராகிய நாமாகிலும் ஒன்றுகூடி இந்தக் கூற்று வனின் பாசத்திற்குட் சிக்காவண்ணம், எங்கள் கலைகளையும், பண்பாடுகளையும் நிலைநாட்டி, பிரஜாதந்திரத்திற்கு முடிசூட்டி, பொதுவுடமை நோய் தொற்றுவண்ணம் அதன் விடமாகிய தருமத்தை உருவாக்கி, நமது எல்லைகளைப் பலப்படுத்துவோமாக. அங்ஙனம் செய்வோமாகில் சிறிதுகாலத்தில் நாம் தெய்வீக பலங்கொண்டு வெளியேறி "சாற்றினும் போகான், தமரோடும் போகான், போற்றினும் போகான்" என்ற அக் கூற்று வனின் கயிறுகளை அறுத்து அவனையடக்கி சினைபோன்ற நம் அயலாரையும் விடுவிக்க நம்மாலாகும். அப்படியே இக்குளிர்ந்த யுத்தத்தைப் பொங்கவிடாது அது விறைத்துப்போரும்படி செய்ய இலங்காவின் புதல்வராகிய நாமுட பெரிய பங்கையெடுப்போமாக.

புதிய வருஷம்

இன்று புதுவருஷம் என்ற சத்தம் நமக்கு நகைப்பைக் கொண்டுவந்தாலும், குழந்தை இளஞாயிரே இன்றுதான் வருஷம் கொண்டாடுகிறான், தன் மழலைச் சொற்களால் நம்மை எப்போ மகிழ்விக்கலாமென்று ஏக்கத்துடன் விம்மிக்கொண்டிருந்த அவளின் முகத்தில் இன்று

ஒரு புன்னகை தவழ்சின்றது. தன்னைத்துாக்கி முத்தமிடும்படி கேட்கிறவள் போலிருக்கிறாள். ஆகையால் சகோதரரே, சகோதரிகளே, உங்கள் கட்டுரைகளும் செய்யுள்களும், விகடங்களும் கடிதங்களும், மொழிபெயர்ப்புகளும் வேண்டுகோள்களும், சிறுகதைகளும் விடுகதைகளும், சுயசரிதைகள் முதலிய எல்லாம் பத்திராதிபர் மேசையில் குவியட்டும், அச்சுவாகனத்தில் ஏறட்டும், இளஞாயிற்றில் அலங்காரமாய் துலங்கட்டும். சகோதரிகளே ஒவ்வொரு பத்திராதிபரையும் ஒரே நாய்பில் வீணை வாசிக்கச் செய்யாதிர்கள். இளஞாயிற்றின் சரித்திரத்திலே உங்களைக் கட்டுரை எழுதும்படி வேண்டியது மிகவும் சில்லறையாகிவிட்டது. அலுத்துப்போய்விட்டது. புதிதாய்ப் பூத்த இம்மலரின் முதல் இதழிலாவது உங்கள் நிறமே இல்லாதிருப்பது உங்கட்கு வெட்கமில்லைப்போலும். வெளியிலே சொல்லிவிடாதிர்கள், சம உரிமை பெறவேண்டிய இந்த ஓடத்திலே பூச்சிய உரிமையல்லவா அனுபவிக்கிறீர்கள். ஆசிரியர்களே இந்நோய்க்கு ஒரு ஊசியென்றாலும் போட மாட்டீர்களா?

ஒருவருட்காலமாய் தாயில் லாச் சேய்போன்றிருந்த எமது சங்கதேப்பகுதி, திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தனது சிறிது கால மாணவ வேடத்தையகற்றி விட்டுவரப் புத்துயிர் கொண்டெழுந்துவிட்டது. கல்லூரி நாற்சாரம் மாலை வேளைகளில் கிழைத்தேச சங்கதேக்கழகமாகி விடுகி

ந்தி. த, தி, தொம், நம்; ச, ரி, க, ம் என்றெல்லாம் ஒரே சத்தமாயிருக்கிறது. நமது பெண்மணிகள் இனியாவது சந்தேத்தில் ஆர்வங்கொண்டு சகோதரராகிய எங்களை மகிழ்விக்க எண்ணுவார்களாக.

எங்கள் நூல் நிலையம் தற்பொழுது பல புதிய தமிழ்ப் புத்தகங்களைக் கொண்டுள்ளது. இன்னும் ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது புதிய புத்தகங்கள் அண்மையில் வாங்கப்போகின்றார்கள். தமிழ் சஞ்சிகையாளரும் போதிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. இவைகள் அழகுக்காக வல்ல நம்முடையோகத்திற்காகவே வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ், தமிழ் என்று கூறுவதில் பயனின்றி, அவ்வினிய பால் கண்ணத்தினுற்றியபடியிருக்கின்றது. போய்ப்பானம் பண்ணுகள். நூல் நிலைய ஆசிரியரோ தமிழில் ஆர்வமுடைய மாணவரை அன்புடன் வரவேற்று என்ன உதவியும் செய்ய ஆயத்தமாயிருப்பதாகக் கூறுகின்றார். இவ்வரிய தருணத்தை நழுவவிடாதீர்.

M. சண்முகம்

பத்திராதிபராகக் கடமைபாற்றிய M. சண்முகம் அவர்கள் சடுதியில் எம்மைப் பிரியநேர்ந்தது. துக்கத்திற்கிடமாகும். அவரின் சேவைகளோ அநேகம். அவர் எங்கள் மத்தியில் இப்போதும் உலாவுகிற பொழுதிலும் இளஞாயிறைப் பிரித்திருப்பது அவளின் அதிஷ்டவீனமே. வரும் தவணையில் அவர் எடுக்கப்போகும் சோதனையே இதற்குக் காரணம். அவருக்குப் பத்திராதிபக் குழுவும், இளஞாயிறும், மாணவ மாணவிகளும்; தல்லாசினரும் பிரியாவிடையும் கூறுகின்றனர். அவரின் தந்தலமற்ற சேவை மிகவும் மெச்சற்பாலது.

அங்கேரிக்கப்பட்டே பிரசுரிக்கப்படாதிருக்கும் கட்டுரைகள் மற்ற இதழ்களிலே வெளிவரும். முதலாம் பாரம் தொடங்கி மூன்றாம் பாரம் வரையுள்ள சிறுவர் சிறுமிகளின் கட்டுரைகளையும் பிரசுரிக்க மிக ஆவலுடையவர்களாயிருக்கிறோம். சிறுவர்+ளே இளஞாயிறை உங்கள் தேர்ச்சியினால் அலங்கரிப்புகள்.

குட்டு வெளிப்பட்டது

மு. சீவானந்தன் H. S. C. B2

அரண்மனையிற் குலகுரு பயபத்தியுடன் நடத்தப்படுகிறார். அவர் தன்மையை யறியாது அரசன் வெருமந் உளிக்கிறான். ஆனால் காட்டவன் ஒருவனால் குட்டு வெளிப்படுகின்றது.

அரசன்: எம் செங்கோல் தழைப்பதாம் குலகுருயினார்; எதிலும் வெற்றி காண்பது நம் குலகுருயினார்; அவர் ஆசிரியருடன்

நாம் சுவாசிக்கிறோம் என்று கூடச் சொல்லிவிடலாம். அவருக்கு அநியாயிருக்க ஒரு மணி மாயவளிக்கிறேன்.

பாலு: நிறத்துங்கள்! நிறத்துங்கள்!
கொலைபாதகனுக்கு மாலையா?
பெண் கொலை பாதகன் - மண்
நோடு மண்ணைப் மாவேண்
டியவன். மண்ணை மயக்கி
மரியாதை பெறுகின்றான் மடை
யன்.

குலகுரு: யானைப் பார்த்துக் கூறுகின்றாய்?

பாலு: யானையா? உம்மைத்தான். உள்
ளத்தில் வஞ்சனையையும், உட
லிற் போலி வேஷத்தையும்,
கள்ளத்திற் காமத்தையுமுடைய
குலகுருவே! உம்மைத்தான்.
கள்ளென்னும் வெள்ளத்திற்
கவிக்கும் கயவரே! ஏடுகள்
கூட்டி, மனிதரை ஏமாளிகளாக்
கும் எத்தகரே! உம்மைத்தான்.

குலகுரு: அரசே! அரச சபையில் இஃ
தென்ன அலங்கோலம்?

அரசன்: சேவகர்களே! அட்டகாசம் செய்
யும் இத்துட்டனைக் கட்டுங்கள் -
கொட்டம் அடங்குகிறதா இல்
லையா பார்ப்போம். (கட்டுகிறார்
கள் பாலுனைவ.)

பாலு: அட்டகாசம் செய்பவன் என்று
சட்டங்கொண்டு கட்டி அடக்கி
விடலாம், அன்று அடிமைக
ளுக்கு விடுதலையளித்த ஆசிர
காம் லிங்கன்மீது அங்கோர்
வெறியன் குண்டு வீசியதுபோல
என்மீது குண்டு பாய்ச்சி உட
லைத் துண்டு துண்டாக்கலாம்.
அல்லது ஈட்டிகொண்டு குத்தி
என்னை வாட்டலாம். இஃதெல்
லாம் இந்த வாட்டு வேதாந்தி
யின் மேளத்திற்குத் தாளம்
போடும் உங்களுக்கு நீதியாகத்
தோன்றலாம், ஆனால் அடக்கு
முறைக்கஞ்சி என் ஆண்மையை
பறிகொடேன்.

அரசன்: ஆரவார வீரப்பேச்சு அவசிய
மில்லை, பேசும் லோக்கம்?

பாலு: எள்ளை, காமுகனை, கொலைவாழ்வுகளை அரசன்: இஃதுன்மையா, குலகுருவே?

ஞான அரசருக்கு அறிமுகப்
படுத்த.

அரசன்: குற்றங்களுக்கு ரூபி

பாலு: கொடுக்கத் தயார்.

அரசன்: ரூபுக்குச் சாட்சிகள்?

பாலு: விரம்பவுண்டு.

அரசன்: கட்டகிழ்த்து விடுங்கள் - கடை
பைக் கூறட்டும். (கட்டகிழ்க்
கிறார்கள்.)

குலகுரு: பாம்புக்குப் பால் வார்க்கிறீர்
கள் அரசே!

பாலு: பல்லந்த பாம்புக்குப் பாவா
யில்லை.

அரசன்: வீண்பேச்சு வேண்டாம்.
தெளிந்த நீரோ போன்ற இத்
தபோதனர் மீது ஏது குற்றம்?

பாலு: ஆம்! தெளிந்த நீரும் காமம்,
மயக்கம் என்னும் புயற்காற்றி
னார் கலக்கப்பட்டுப் பெரும்
பெரும் அலைகளாகிய அணர்த்
தம் விளைக்கின்றது, கவிபுடை
யைக்கண்டு மயங்காதீர். கள்ள
னும் காமுகனும் கூடத்தான்
காவியணிந்து மக்களின் கண்
களை மயக்கமுடியும். அன்பு,
அகிம்சை என்னும் காலச்சக்
கரத்தில் சுழலவேண்டிய மக்
கள் சமூகக்கட்டுப்பாடுகள் என்
னும் பிடிப்பில் கட்டுண்டு, மூட
நம்பிக்கைகள் என்னும் அலைக
ளிற் சிக்குண்டு அல்லற்படு
கின்றனர். இதோ நெற்றியிற்
பட்டைசாற்றி, காலிற் கட்டை
மாட்டி, காலிச்சட்டை யணிந்
திருக்கும் இவன் அந்தணர்
குலத்தாதித்தவன் - எவ்வுயிருக்
கும் செங்கண்ணை பூண்டொழுக
வேண்டியவன். ஆனால் மது
வுண்டு, மதிமயங்கி, மதிப்பிழந்த
கத்த போக்கிரியாய் விட்டான்.

குலகுரு: ஆ! அபாண்டம்.

“தஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர்,
எஞ்ஞான்றும் கஞ்சுண்டார்”
என்பவர்”

என்ற தேவர்குறையோப்படித்ததித்
தேவனு மதுவைத் தொடுவது?

பாது: ஆம், படிப்பது திருக்குறள்;
குடிப்பது கண். இதோ இவன் கை
யிலிருக்கும் கையத்தின் காரணம்?

குலகுரு: அ... தி... அதி..., உ..., பாப்பு
கடித்தது.

பாது: ஆம்! பாப்புடன்தான் பழகு
கின்றாய். அசே! வைத்தியனைக்
கொண்டு சோதித்துப் பாபும்,
பாப்பு கடித்ததினால் அங்ஊறு
பாபும் கள்ளைப் பருகும்பொ
ழுது, பாபுவைக் கண்டு பதட்ட
மடைந்து போட்ட புட்டிலினு
லேற்பட்டதா வென்று, மது
கையுமருத்தியிட்டு இப்பொழுது
புரட்டுகின்றான் மறுப்பித்தன்.

அரசன்: (முழிக்கும் குலகுருவைப் பார்க்க
விட்டு) குருஜியின் குட்டு
சிறிது தட்டுப்பக்கின்றது;

பாது: இது மாந்திரமல்ல, இனித்
தான் இவனின் அழிவுக்கு நிற்
கும் இழிவுகள் வரப்போகின்
றது. கமலம் ஒரு கட்டழகு
கிறைந்த காரிகை. காதற் பண்
யின் சில் கட்டுண்டு களித்தான்.
ஆனால் விதியின் சதியினர் தீம
செனக் கணவனைப் பறிகொடுக்
கும் கதிக்குள்ளானான்; பாபம்!
மறுமலாகம் செய்திருப்பாளே
யானால் அவள் வாழ்க்கை வன்
மையாகப்பட்டிருக்கும். ஆனால்
பாபுஞ் சமூகம் அதற்கு இடம்
தரவில்லை. விதவையென்ற
பெயர் சூட்டப்பட்டது. அவளா
கம் மறுக்கப்பட்டது. காலம்
சென்றது. அபசாஹுள்ள

தென்றறிந்திருக்கும் வந்தவருக்
குபசாரம் செய்தான். இந்தக்
குலகுரு அவனிடம் சென்று
கெஞ்சினான் - அவள் இசைக்
தான். போகட்டும். காயப்
பித்தனின் களியாட்டி என்று
தட்டிக் கழிப்போம். ஆனால்
இவன் உங்களைக்கொன்று அர
சைக் கைப்பற்றச் செய்தவரும்
சதிக்கு இணக்க மறுத்த இந்த
அணங்கை மறுபடுத்தியிட
டான் - வானால் கூறுபடுத்தி
விட்டான். கற்றறியாத காமக்
கன்னியை, குற்றமறிவாத பெண்
பேதைகளைக் கொன்றுவிட்டான்
இக்கொலைபாதகன். இரத்தம்!
இரத்தம்!! பெண்ணின் இரத்
தத்தை மண்ணிற் சித்தியிட
டான். இன்பமுதலியவனைத்
தன்பத்திற் குள்ளாக்கினான்
இப்பொழுது குற்றம்! - கொலைக்
குற்றம்!! - பெண் கொலைக் குற்
றம்!!! இவன் இதை மறக்க
முடியாது - மறைக்க முடியாது.

அரசன்: குலகுரு! செட்டிக்காரன் புறகு
ளட்டுகாலில் வெளிப்படும். இவ
வளவு நாளும் மண்ணையும்,
மக்களாட்சியையும் மதிவாது
மயக்கி வந்தாய். இப்பொழுது
குட்டு வெளிப்பட்டுவிட்டது,
உன் உள்ளத்தின் கள்ளம் மூகத்
திற்தெளிந்திற் புலப்படுகின்
றது. என்ன அப்படித்தானே?

குலகுரு: உண்மைதான் ஏதோ.....

அரசன்: போதும், உன்போன்ற உறுத்
தர்களால் காடு முன்னேறமாட்
டாது. இசுழ்வானாத தாக்கும்
அறிஞர்போலத் தம்மை அசுழ்
வானாத தாக்கும் நிலம் - ஆனால்
மக்களை மயக்கி மனம்மிட மயிழ்
வானாத தாக்காது! இரத்தத்
திற்கு இரத்தம்சித்தப்பட்டுமி

[குட்டு வெளிப்பட்டது அத்தக்காலம். ஆனால் குட்டு வெளிப்படாது நம் அரசாங்கங்களி
லிருப்போர் எத்தனைபோதோ அறியேம். காடகாசியர் மாலுயின் மந்திரிப்பதவியை
மறைத்த இரத்தத்தான் முடிந்ததில் ஏதோ உணை இருக்கவேண்டும்.] பு-ர்

மனிதனின் பராயங்கள்.

By கா. வேலுப்பிள்ளை, Sr. A

மனிதன்வாழும் மரபாவலகம்
மண்ணில் தண்கண்டவோர் நாடகமேடையாம்.
அதில் வாழ் ஆண் பெண் அனைவரும், சற்றே
ஆராய்ந்து பார்க்கின் நடுக நடுக்ககளாம்.
பார்த்தனில் மனிதனின் பராயங்கள் ஏழே
அவை;

முதலாவதாகக் குழந்தைப் பராயம்.
தாயின் மடியிலும் தந்தையின் தோழிலும்
தவழ்ந்து நகர்ந்தும் தாணியில் நடந்தும்
மண்ணினையாடியும் மழலை பொழிந்தும்
வாழும் நாளில் ஐந்து வயதாகவே;
புத்தகப்பைப்பொடு நத்தைபோல் நகர்ந்து
மெத்த வெறப்பொடு சலாசலை அடைந்து
கலைபல பழிலக் காலமும் செல்லக்—காதலனாகி,
காதலி பேரில் பாடல்கள் பாடியும்,
அவள்தனை அதிகம் போற்றியும் புகழ்ந்தும்,
அலைந்து உலர்ந்தபின் அன்னனை அடைந்து
மகிழ்வுடன் இருவரும் கூடியினையாடி
மதனும் ரதியும்போல் வாழும் நாளில்,
நாளும் பராயம் வாவே;
முதல்கிய மீசையும், நறுக்கிய தாடியும்—வரும் கோபந்தனை
பொறுக்குமரற்றல் சற்றையின்றி,
பிரங்கி முனையிலும் வீரத்தைக்காக்க
போர் பல புரிந்தும் புகழுடன் வாழங்கால்,
ஐந்தாம் பராயம் அவர்தனை அனுச,
சேமை தங்கிய நீதவனைப்போல்
நியாயங்கள் காட்டி நீதிகள் ஓதியும்
வரும் கலகங்களை வாயால் அடக்கியும்
வாழும் நாளில்—ஆறாம் பராயம் வந்தடைய,
அழகுடன் விளங்கிய அவருடையாக்கை
உற்ற சேயால் உருகி மெலிவுற
இளமையில் இன்புடன் அணிந்த ஆடைகள்
இப்போ பெரிய 'தோப்பரு' வாக
மெல்லிய ஆடைகள் மேனியில் அணிந்து
தாங்கொணாக் கஷ்டம் சகித்து வாழங்கால்,
எப்போ இவரை எங்கிழ் அடக்குவேன்
என்றேயிருந்த ஏழாய்பராயம்
இப்போவந்து இடுப்பிற் பிடிக்க
தடதடத்துத் தண்டுக்கோலான்றிக்
கிடுகிடுத்துக் கிரிபோல் சேக்கிட்டு
செய்வதென்னென்று தெரியாது திகைக்கையில்,
"போய் வருகிறோம்"

விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளியே செல்ல
கண்களும் குருடாய்க் காணும் செவியாய்
உண்பதாத்தங்களில் உவகையின்றி
உய்ய வழியின்றி உலையும்போது வாழ்காள் முடிவன்று;
தென்திசைச் சிறைவனும் செப்பிரியமனும்
“வா” வென்றதைக்க, “மாட்டேன்” என்ன
“கிடவேமாட்டேன்” வேளையுமச்சென
பாசத்தை விதி அவர் உயிரைப்பறிக்க,
அத்துடன் முடியுமே அன்னவர் வாழ்காள்.

[“ஒரு கல்ல புலவன் பிறப்போடு சேர்த்த உருவாக்கப்படுவதினாலும் உண்டா
கிறான்” - சேர்ஸ்பியர் இச்செய்யுளை எழுதியவர் கம் கன்னாபித் தமிழ் சேக்ஸ்
பியர் என்றாலும் மருப், இவர் தனது காலத்தில் சேர்ஸ்பியரின் அழகிய பல
காட்களைத் தமிழில் தமிழாக மொழிபெயர்ப்பாரொன் எதிர்பார்க்கின்றேன். 18-7]

மலாயாவில் எங்கள் உள்ளத்துடிப்பு

By T. டோரா, H. S. C. B.

“சிங்கப்பூரில் குண்டுவீச்சு! ஜப்
பானியர் படைபெயு.” இவ்வாறு
1941ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 8ம்
திதி திணசரி பத்திரிகையில் கொட்டை
எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருந்ததை மலா
யாவின் அறுபது லட்சம் மக்கள்
வாசித்துத் திகிலுற்றனர். அவர்களின்
கண்களையே கம்பாதவண்ணம் இவ்வெ
ழுத்துக்கள் — ஆம், இரத்த மயமான
மதவெறி கொண்டென்ன புத்தம் என்னும்
கழுத்தைக் கொண்டுள்ள இவ்வெழுத்
துக்கள் — பொதுமக்களின் கைவாழ்ச்சிற்கு
நாசகாலம் என்று முரசுகொட்டும் இவ்
வெழுத்துக்கள், இதனை மக்களின்
மனநிலையை அடியோடு கலக்கி விட்டது.
பத்திரிகையை ஆவலுடன் பிரித்த
கெட்டியான கைகள் இப்பொழுது பல
ன்றிப் பதறிக்கொண்டிருந்தன. பிரகா
சத்துடன் ஜோலித்த கண்கள் கலக்கி
கண்ணீர் தேங்கியிருந்தன. மனத்தில்
ஏக்கமும் துயரமும் குடிக்கொண்டிடி
ட்டன. மலர்போன்ற இருதயம் வாடி
வெதுப்பியது. எண்ணங்கள் ஒன்றன்
பின் ஒன்றாக அலைபோல் எழுந்து
வறண்ட உள்ளத்தில் மோதலடித்தன.
புத்தம் எனும் ஒரு சொல்லிற்கு இவ்
வளவு திகிலும் ஏக்கமும் உண்டாகியி

ருக்குமேயாவின் புத்தத்தின் மத்தியில்
வாழும் சமயம் மக்களின் வலிமையற்ற
உன்னம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும் என்
பதை மதிப்பிடு முடியுமா?

இக்கொட்டை எழுத்துக்களின் கீழ்
கீழ்க்கண்ட செய்தி வரையிடப்பட்டி
ருந்தது:—

“இன்று காலை காலை மணிபள
யில், பதினான்கு ஜப்பானிய கிமான்க
கள் சிங்கப்பூர் பட்டணத்தின் மீது
குண்டுவீச்சின. குண்டி வெடிக்கினால்
பலப்பேர் மடித்தனர், பலர் கால்களைத்
தனர், இவற்றுள் பெண்களும் குழந்தை
களும் பலர் என்று ஒரு அறிக்கை
கூறுகிறது. மவுண்டு ரோட்டிலுள்ள
கட்டிடங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன,
இடிந்த கட்டிடங்களில் அகப்பட்டு
அவற்றைப்பட்ட குழந்தைகள் பலர்
மீட்கப்பட்டு வைத்தியசாலைகளில் சிகிச்சை
செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். கால், கை,
தலை முதலிய அவயவங்களற்ற உடல்
கள் மத்தத்தில் மிதந்து தடித்தன. ஜப்
பானிய கிமான்களில் மூன்று கட்டு
விழ்த்தப்பட்டன என்று படைத்தலைவர்
சாரியலையினிருந்து ஒரு செய்தி கூறு
கிறது.....” மனம் வேதனைப் பட்டது.
“புத்தம் ஆரம்பமாய் விட்டது, இனி

சுசந்தான் தனை' என்றெல்லாம் வாய்
கள் பிதற்றிக்கொண்டிருந்தன, கண்கள்
மீண்டும் பத்திரிகையை உற்றுக்கொண்டு,
இடிந்த கட்டிடங்கள், மடிந்த மனிதர்,
இவற்றைச் சித்தரிக்கும் ஒரு புனைப்
படம், இதவே புத்தத்தின் முதற்பலி.
மக்கள் பரிதாபப்பட்டனர். கண்ணீர்
சித்தினர். ஆனால் இதைவிடக் கொடூர
மும் கோரமும் நிறைந்த சம்பவங்களைக்
கண்ணீர் வற்றும் வரை இவ்வுணக்கண்
கள் நேரில் பார்த்து உடனும் உள்ள
மும் பதறித் துடிக்கப்போவதை மக்கள்
அச்சமயம் சிந்திதேனும் ஊசிக்கவில்லை.

புத்தம் தொடங்கி இரண்டரை
மாதங்களிற்குள் முடிவடைந்து விட்டது.
ஆனாலும் ஒரு புத்தத்தில் நடக்கக்கூடிய
சம்பவங்கள் இச்சிறிய காலத்திற்குள்
நடந்துவிட்டன. புத்தத்தின் வலிமை
தான் என்னே! கணவில் மட்டும் கோ
ன்றி மறைந்த புத்தம் என்னும் அரசர்கள்
மலாயாவின் அறுபது லட்சம் மக்களுக்குக்
கூட கோர உருவத்துடனும் ரத்தம்
தேய்த்த உருவிய வருடனும் காட்சி
அளிக்கிறது. விஞ்ஞானத்தின் பிர
மாண்ட சக்தியை மட்டும் கேள்விப்பட்ட
புத்தம் பொதுஜனங்கள் இச்சமயம்
அதன் வலிமை பொருந்திய கருவிகளின்
மத்தியில் நின்று கடும்போர் புரிகின்ற
னர். பிரக்கியின் இடிமுறுக்கமும், ஆகாய
விமானங்களின் இரைச்சலும், குண்டுக
ளின் வெடிச்சத்தமும் காதைத் துளைத்து
விட்டன. ஏன்! ஆயிரக்கணக்கான
உடல்களைத் துளைத்து உயிர்களை வெளி
பெற்றியிருக்கின்றனவே!

புத்தத்தின் கோரத்தை கண்குணர்
ந்தும் நாரிகப், பண்பு, கல்கி, சமயம்,
முதலியவற்றில் சிறந்து விழங்கும் இந்
கடுகள் ஏன் போர் என்னும் கருவி
யாலே தங்களது தர்க்கங்களைத் தீர்க்க
வேண்டுமே? என்ன மதியினம்! சமாதான
வேளையில் மரண விசாரணைகளில் மும்
முரமாக ஈடுபடும் அரசாங்கத்திற்கு எக்
கள் மாதிரிப் பேரளில் மடியும் ஆயிரக்
கணக்கான மக்களைப்பற்றிச் சிந்திதேனும்

கவலையிலையா? யார்மேல் பழி செலுத்
துவது? மார்பில் குண்டேறியவரும்
கைகால் அறுபட்டவரும், கண்ணொளி
இழந்தவரும் இப்படியாகப் பல தின
சில் நோயாளிகள் கவனிப்பாரற்று
வருகி இறக்கின்றனர். வயிற்றுப் பிழை
ப்புக்காகப் படையில் சேர்ந்து சண்டை
செய்பவரும், நாட்டிற்காகத் தியாகம்
செய்ய முன்வந்தவரும், வேறு நிரபா
திகளான ஆண், பெண், குழந்தைகளும்
துடியாய்த் துடித்து மடிக்கிறார்கள். நீதி
யும் நியாயமும் குப்பையில் போய்விட்
டனவா?

ஆரோக்கியமும் செளகரியமும்
குண்டு வெடியின் சக்தத்திற்குப் பயந்து
ஒடி ஒளித்தவிட்டன. எங்கு பார்த்தா
லும் துன்பம், சோகம், பரிதாபம்,
மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் இன்பக்
கடலிலே சந்தோஷமாய் நீந்தித்திரிந்த
மக்களை இச்சமயம் துன்ப அலைகள்
மோதி மூழ்கடிக்கின்றன. செல்வத்தில்
கோய்த்திருந்த மலாயாளி சொற்பகாலத்
திற்குள் வறையவிடும் பிணிகளினும்
அழுத்தி வருத்தியது. வாழ்ந்தா ஒரே
இன்பமயமான பாசை என்று மயக்கி
ஏமாறியிருந்த மலாயாவின் செல்வச்
செருக்குற மக்களுக்கு இந்த புத்தம்
ஒருபோதிய படிப்பனையாக இருந்தது.

அன்று ரப்பர் பரக்களிலிருந்து
வடிந்த ரப்பர் பால் சுத்தமான வெண்மை
நிறத்தை அளித்தது. ஆனால் இப்பொ
ழுது மனித இருதயத்தின் ரத்தம் சிந்
தப்பெற்று படிக்கரமான செம்மை
நிறத்தை அளிக்கிறது. குரியன் அந்த
மிததுவிட்டது, மலாயான் மக்களுக்கு
இருள் கவிழ்த்து கொண்டது. இவ்விருள்
நீக்கிச் சூரியன் மறுபடி உதயமாகச்
சுமார் நாலு வருடம் சென்றது.

மனத்தை உருக்கும் காட்சிகள்!
இருதயத்தை நெகிழ்ச்செய்யும் சம்பவங்
கள்! வாழ்வைத் தரும்பென மதிக்கச்
செய்யும் நிகழ்ச்சிகள்! மனிதனின்
வாழ்க்கை அர்த்தமற்றது - ஆம் அர்த்த
மற்ற வாழ்க்கை.

[மலாயா அறுபவங்களை முதன் முதல் தமிழிலே சுமக்கு வெளியிட்ட கண்பர் இவர்
ஒருவரே. அத்தகைய மலாயாவிலிருந்து வந்தவர்களில் இவரே தமிழில் பெருமையுடன் எழுதின
வெத்துள்ளராகையால் எம் அச்சுநிலை மதிக்கின்றோம்-எனது-]

கண்டெடுக்கப்பட்ட கடிதம்

என அருமை கண்பர்கள்!

நான் வந்தது உங்களுக்குத் தெரியாது. என்னை அங்காட்களில் போற்றிஜேர் எத்தனைபோ! என் பாட்டுகளினால் மயங்கியோர் எத்தனைபோ! அப்போ என்னை அந்த ஒட்டி மண்டப அறைபின் வைத்துப் பூட்டினார்கள். ஆனால் பின்னகளை என்னை வெளியேற்றப்படிக் கேட்டுப் பின் அந்த Y M C A. அகலியில் வைத்து என்னிலை பழக்கம் பழகினது எத்தனைபோ! என்னைச் சுமமாகிட்டார்கள்? எப்போது ஒருவர் உள்ளே அமத்தவார் மற்றவர் வெளியே இழுப்பார்; இப்படியாக என் பட்டபாடு எய்யப்பட்டபாடு. என்னாலும் எனது பாட்டுகளின் இனிமையையும் செப்திகவின திறமையையும் குறைத்தேனல்லேன். பாவம. அந்த மிஸ்ஜேய்தகா என்னை இடைக்கிடையே துடைப்பார். ஆனால் அவரும் என்னைச் சுமமாகிட்டார்? என்னாலேயே சேட்டிப்பிக்கிற எடுத்தியிட்டார். என் காரியே முறித்தியிட்டது. தொண்டை அடைக்கின்றது. எத்தனையோ காதலர் இருந்த இடத்தில், திருச்சி, திருச்சி பென்று அக்காத்தைய திருக்கிட்டார்கள். பல காதலர் கேட்பதில்லை. ஒரு காலம் அறிவாத சின்னத்தம்புகூட என்னிலை சேட்டையிடத் தொடங்கியிட்டார். அந்த மாஸ்டர் ஒருபக்கம் கோமதிருத்தவார். அந்த மூர்த்தி கைக்கடிகாரம் பிடித்து விடப் பத்தமணியரை பக்கத்திலிருப்பார். எனக்கோ அருவருப்பாயிருக்கிறது. இவர்களுக்குச் சேவை செய்வா நான் வந்தேன்? கண்பர்களிடம் உங்களோடு என்னைப் பேச விடமாட்டார்கள்? உங்களையல்லவா மகிழ்ச்சிக்க நான் வந்தேன்? என் உடம்பின்மேல் படிக்கிருக்கும் துரிகைக்கூடத் துடைப்பா ரில்லை, சுபாதினமற்றிருக்கிறேன். இர

வல் லிட்டில் தங்குகிறேன். சின்னத்தம்பி சொன்ன சொல்லுத் தட்டிப் பட்டா. என்னை கிறித்தாமாட்டிகள்? கண்பர்களிடம் நீங்கள் எனது குரலுக்குக் கேட்டதெத்தக்காலம்? உங்களில் சிலர் ஒலித்து நின்று கேட்கிறீர்களே நீங்கள் என்னைப் பார்க்கவந்ததும் கதவைப் பூட்டுகிறார்கள். அல்லாவிட்டால் என் வாயைப் பூட்டுகிறார்கள். பக்கத்திலே தேரீச்சாலை யில் வரும் கண்பகூட என்னைப் பாடக் கேட்க எவ்வளவு ஆசைப்பட்டார்கள். அவர்கள் கிட்டாத்தானே, ஆகையால் சேர்க்களை என்னை உங்களோடு வைத்திருக்கா. உங்கள் சகோதரிகளை நான் கண்டு வருடங்கள் எத்தனை? ஐயோ! எனது இனிமையான பாட்டுகளினால் அவர்களையும் பாடப் பழக்குவேனோ! இப்போ சுமமா திரிகிறீர்களே, உங்கள் இலக்கிப் சக்கங்களில் பாட்டிருப்போட்டால் லிட்டிலேயே கின்றதிருக்கிறார்கள். கேட்டால் வெட்கம் சிறிதுமில்லாமல் பாடத்தெரியா தென்கிறீர்களே. நான் இங்கு இருக்கும்போதே, என்னை ஒரு முலையின் லிட்டிலிட்டு, சியானோ; சியானோ என்று காலையும் மாலையும் போய்க்காதிரு இனிமையில்லாத நாதங்களை உண்டாக்குகிறார்கள். அவர்கள் கடைசியில் சியானோவில் எடுத்த பலன் என்ன? அரைச் சீதனம் என்று ஏமாந்தபோகிறீர்கள் கண்பர்களே. ஆ! என் களஞ்சிபங்கள் இப்படித் தெட்டிப் போகிறீர்களே, என்னை வெளியேற்றங்கள், ஒலிப்பாடுகளை என்னோடு பூட்டுங்கள். சிறு வருத்தங்களைப் போக்குங்கள்; நான் இப்படி நான்தோறும் அழுகிறேன் எனது அந்த அநிபர்ஸ்பாசிடம்கூடங்கள்.

இக்கனம்

உங்கள் அன்புள்ள, “வானொலி”

To You

It has been pointed out that the Cover Design of the 'Young Idea' needs alteration or, better still, a complete change. We welcome you to help us in this matter by either giving us specimens of new cover designs or to give your suggestions in writing to the Editor. Thank You [Ed. Y. I.]

English Editorial Board

Editor :

V. C. Kathirasan

Associate Editor :

K. Satiavalan

Literary Section :

T. Arulampalam

S. Selvarajah

J. V. Chelliah

Co-eds. Section :-

Miss K. Kathiravelu

Miss S. Somasundram

Sports Section :-

A. S. Kadirgamar

Miss J. Kanapathipillai

Junior Section :-

W. D. Kulathungam

J. Karunairajah

Faculty Advisers:-

Mr. K. C. Thuraiaratnam, B. A. (Lond)

தமிழ்ப் பத்திராதிபக் குழு.

பத்திராதிபர்

—

உதவிப்பத்திராதிபர்

த. எஸ். அம்பலவாணர்

இலக்கியப்பகுதி

க. மனோகந்திரி,

சு. வ. குணராத்தினம்

மாதர் பகுதி

வி. மணிமேகலாதேவி,

க. சுமலாம்பிழை

செய்யுட்பகுதி

—

—

சிறுவர் பகுதி

மு. சிவானந்தம்,

க. சிவசுப்பிரமணியம்

வித்யாசங்குலோசகர்

திரு. பெர. சுவரத்தினம், எம். ஏ.